

само безъ ослабнѣваніе, а да имаше край: или да бѣше безъ край, а да имаше ослабленіе, то и тѣи щеше да е нестерпима. А она ка-то е и безъ ослабленіе и безъ край, още повечъ е и нестерпима и съ умъ непостижна. Ктѣ премѣдръ, и оуразумѣетъ сѣбѣ: какъвъ умъ може да разбере такова крайно зло?

Безъ ослабнѣваніе ли е (мжката)? Тѣи наистинж. Въ ада, скърбь-та е предълока, нъ нѣма сънкъ за да ѿ успокои. Смертны-сж раныты, нъ нѣма балсама за да сѣ исцѣлѣтъ. Неисцѣлана е болѣсть-та, нъ нѣма милость за да ѿ ѹтѣши. Нестерпимъ е пламъкътъ, нъ нѣма ни една капка вода за да го прохлади. Чюйте богатѣи що сѣ мжчи, за когото повѣстѣва сватѣи Лѣва, какко проси? Отче Авраамѣ, (говори той) помилѣи мѣ, и послѣи Лазарѣ, да ѹмб-читъ край пѣрста своегѣ въ водѣ, и ѹстѣдѣтъ ѿзѣкъ мѣи: ѿкъ страждѣ въ пламени сѣмъ(1) Отче Авраамѣ! ты, който си отецъ на милость-та, покажи милость и надъ мене: Язъ горжъ, и сѣ мжча въ една пещь съ огнь, що не ѹгаснѣва. Ахъ! Прати тогова преблагополѣчнѣи Лазарѣ, за да омокри въ малко водж само краѣ на пѣрста си, и да дойде да разхлади пламнѣиѣ мой ѿзѣкъ. Нъ какко мѣ отговарѣ Авраамъ? Не, не, чѣдо мое. Ты си сѣ веселилъ доволно съ благоденствѣето си въ преминѣиѣ животъ. Воспрѣиѣи еси благѣи твоѣ въ животѣ твоѣмъ(2). Не сѣ надѣвай вече за ничто. О голѣмо злополѣчїе! Толкова ли малко нѣчто проси той, и толкова ли малко не намира? Той прибѣгѣва къмъ Авраамѣ, огеца на щедрость-та, неисчерпаемѣиѣ источникъ на милость-та, за еднъ само капкж водж за да прохлади малко пламъка си: и не полѣчва ли това? не сѣ ли посадиѣва? Не, говори Златодѣтъ. Защото за оногова, който е осжденъ въ мжкжтъ, нѣма ни въ морето вода, то естъ, ни ѹ Бога милость. И тѣи, както казвамъ, адскѣтъ огнь, е само огнь, безъ прохладѣваніе: една само мжка безъ ослабнѣваніе. Въ тѣкашнѣиѣ животъ нѣма толкова голѣма болѣсть, коато и ако нѣма цѣръ за да сѣ исцѣри, то поне да нѣма и еднѣиѣ край. А най-пече и най-крайното злоключеніе, наистинж е маловременно: а злото, което нѣма край, е сичко зло. Тѣка колкото и да смѣи нещастни, обаче ако не съ дрѣго нѣщо, а то като ѹмремъ, сѣ освобождаѣмамы отъ всичкыты мжченїѣ: а ето и смърть-та, коато е послѣднѣиѣтъ лѣкаръ от-

[1] Глав. 16. ст. 24. [2] Тамже гл. 16, ст. 25.